Kartą buvo gamykla, kurioje dirbo vieni indai ir jie beveik visi buvo vaišnavai. Jiems buvo suteikta laisvė, todėl jie dirbdavo užsidėję tilakas ir nesibijojo rodyti kitų savo tikėjimo simbolių. Tačiau praėjo kiek laiko, pasikeitė gamyklos administracija, o savininku tapo musulmonas. Perimdamas verslą musulmonas paskelbė, kad jis neleis darbininkams ateiti į darbą su vaišnavų tilakomis. Dauguma darbuotojų pakluso ir nustatytą dieną pasirodė darbe be tilakos. Tačiau vienas darbuotojas nusprendė pasinaudoti galimybe ir pasikliauti Krišna. Taigi, jis nuėjo į darbą su ryškia balta vaišnavo tilaka. Pamatęs susirinkusius darbuotojus musulmonas savininkas tarė: “Šis vaišnavas, dėvintis tilaką yra labai drąsus. Jis gali toliau nešioti tilaką darbe. Tačiau visiems kitiems tai draudžiama.”

Pamokymas: Mes nebūtinai turime atsisakyti vaišnaviškos kultūros iš baimės prieš kitus. Jei norime patirti sėkmę dvasiniame gyvenime, privalome būti drąsūs.